Р Е Ш Е Н И Е
№ 42109

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова
ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10151** по описа за **2026** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №2529/05.07.2026 г., постановено по административнонаказателно дело 20261110205969/2026 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 9- ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) №СО-ЗУО-Ю-25-19-261 от 03.03.2026 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, Направление „Околна среда“, с което на „Декатлон България“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 800 евро за извършено нарушение на чл.134, ал.1, т.1 вр. чл.157, ал.4 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от „Декатлон България“, чрез пълномощника юрк. Н. Н. с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото НП. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание-чл. 348, ал. 1, т. 1, т.2 и т. 3 от НПК, вр.чл. 63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че СРС не е изпълнил задължението си за пълно и обективно изясняване на релевантните факти по делото, не е извършил самостоятелна проверка, а безкритично е приел констатациите на административно-наказващия орган, а част от съществените възражения на защитата били оставени без конкретен съдебен отговор. Изискуемата доказателствена проверка била заменена от въззивна инстанция с безкритично кредитиране на свидетелските показания на актосъставителя и дискредитиране на свидетелите на защитата. Липсвало установено авторство, време и начин на извършване на нарушението и отсъствали преки доказателства. В издаденото НП били изложени твърдения за факти, които липсвали както в Констативния протокол, така и в АУАН. В нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, административнонаказващият орган не бил посочил конкретната материалноправна разпоредба от ЗУО, подзаконов акт или общинска наредба, която вменява задължение или установява забрана за изхвърляне на търговски отпадъци извън определените места. Неправилно била приложена и разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН при определяне размера на наказанието. Налице били всички предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- юрк. Н. поддържа жалбата и моли за уважаването й. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 15.06.2026 г.

Ответникът заместник-кмет на Столична община, Направление „Околна среда“, не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение, подлежащо на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 07.10.2025г., около 00:10 часа старши инспектори в Столичен Инспекторат към Столична община извършили физическа административна проверка в [населено място], район „Люлин“, [улица]в близост от метростанция „Люлин“. При проверката се установило, че във и в непосредствена близост до кофи за смет, предназначени само за обществено ползване от гражданите, от служителите на юридическото лице „Декатлон България“ ЕООД били изхвърлени множество неопасни рециклируеми отпадъци - кашони с опаковки, притежаващи логото на фирма „Декатлон“, които са били генерирани от неговата търговска дейност. Разстоянието между изхвърлените рециклируеми отпадъци - кашони с опаковки с логото „Декатлон“, и търговския обект на дружеството „Декатлон България“ ЕООД било около 20-30 (двадесет-тридесет) метра. Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол с № 25-0042251/07.10.2025 г., ведно със снимков материал.
За констатираното нарушение бил съставен АУАН № 25-19-261 от 14.10.2025 г., за извършено нарушение на чл.134, ал.1, т.1 вр. чл.157, ал.4 от ЗУО. Актът бил връчен на представител на дружеството, който го подписал след като е изложил възражения.
Въз основа на акта е издадено процесното НП №СО-ЗУО-Ю-25-19-261 от 03.03.2026 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, Направление „Околна среда“.
При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на НП. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата, приобщени по делото, е приела за безспорно установено от обективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗУО, при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП с наложеното наказание в законоустановения размер.
Решението е неправилно.
Съгласно императивната разпоредба на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН, наказателното постановление следва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено и конкретната законова разпоредба, която е нарушена. В хода на административнонаказателното производство било допуснато съществено нарушение на процесуалните правила на ЗАНН относно дължимото съдържание на процесния АУАН и издаденото въз основа на него НП. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН съответно в акта и в наказателното постановление следва да бъде описано нарушението и да

бъдат посочени обстоятелствата, при които е било извършено, както и нарушените законови разпоредби. Необходимо е да е налице правно единство между словесното описание и цифровата квалификация на нарушението, посочени в акта и в наказателното постановление, тъй като в противен случай субектът, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, ще бъде поставен в невъзможност да разбере спрямо кои факти да се защитава в хода на административнонаказателното производство, както и конкретната законова разпоредба, която се твърди, че е нарушил.

В случая и в АУАН, и в НП не е посочена нарушената норма на ЗУО. Надлежното посочване на нарушената правна норма, съобразно чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, предполага да се посочи конкретното нормативно установено правило за поведение, с което се твърди, че нарушителят не се е съобразил. Доколкото отговорността на "Декатлон България " ЕООД е ангажирана за изхвърляне на неопасни отпадъци на неразрешени за това места, поведението му се явява несъответно на забраната, установена с материалноправната норма на чл. 29, ал. 2 от ЗУО, която забранява изоставянето, нерегламентираното изхвърляне и изгаряне или друга форма на неконтролирано управление на отпадъците. Тази норма не е посочена нито в АУАН, нито в НП. Посочена е единствено санкционната норма.

Неясното обвинение препятства правото на защита на санкционираното лице, поради което представлява съществено нарушение на процедурата по издаването му и е самостоятелно основание за неговата отмяна.

На следващо място, няма никакво описание на количеството на отпадъка, който е установен в и около контейнера за битови отпадъци, но не е следвало да се съдържа там, а това несъмнено има значение за преценката дали е налице маловажен случай. Такова описание липсва не само в АУАН и в НП, но и в констативния протокол. От показанията на разпитаните по делото свидетели районният съд е установил, че се касае за огромно количество кашони в и около контейнерите за битови отпадъци, което обаче е в противоречие с представения с преписката снимков материал.

СРС е следвало да констатира тези нарушения и да отмени НП. Вместо това, съдът ги е игнорирал, с което е допуснал нарушение на закона.

За пълнота следва да се посочи допълнително, че от цялостното описание на фактическата обстановка, установяваща обективната страна на деянието, става ясно, че административнонаказващият орган е санкционирал дружеството, за това че е осъществило хипотезата на "нерегламентирано изхвърляне" на отпадъци –картонени опаковки. Както в АУАН,

така и в НП, обаче, не е описано кой служител на "Декатлон България" ЕООД е изхвърлил кашоните, предмет на нарушението, а и не е установен и такъв. Още в хода на административнонаказателното производство при съставяне на АУАН дружеството-ответник по касация е направило възражение, че отпадъците не са били изхвърлени от служител на дружество, че последното има договор за оползотворяване на отпадъците с „Екопак България“ АД и че останалите от дейността кашони се пренасят до компресор за хартия и кашони. В подкрепа на тези възражения са показанията на свидетеля Н., дадени в хода на съдебното следствие. Свидетелят е посочил, че именно тя, като работник във "Декатлон България" ЕООД, е отговорна за получаване на стоката и последващо пренасяне на кашоните до компресорната машина, като е съществено и обстоятелството, което също сочи, че кашоните с лого на дружеството са от онлайн поръчки на потребители, затова, освен лого, върху тях има и товарителница с данните на клиента, докато стоката за зареждане в магазина пристига в небрандирани кашони. Тези доказателства, вкл. и изготвеният от самите проверяващи служители снимков материал, са били игнорирани и недостатъчно обсъдени и преценени от въззината инстация, което е съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяната на решението и връщане на делото за ново разглеждане, поради действието на забраната за установяване на ново фактическо положение пред касационната инстанция. В случая това е безпредметно, тъй като АССГ констатира, че в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на правото на защита, което е неотстранимо не само пред касационната инстанция, но и в съденото производство по оспорване на НП пред РС. То е самостоятелно основание за отмяната на санкционния акт, поради съществено нарушение на процесуалните правила и за отмяната на потвърждаващото го решение на СРС, поради нарушение на закона.

По изложените съображения, решението на СРС и потвърденото с него НП, се отменят.

При този изход на спора съдът намира за основателно и своевременно направено искането на касатора за присъждане на сторените по делото разноски за две инстанции, поради което и на основание чл. 63д ЗАНН, съдът определя юрисконсултско възнаграждение за всяка инстанция в размер на 130 лева/66.47 евро или 132.94 евро, като съобразява чл. 27е от Наредбата за заплащането на правна помощ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, проведените по едно открито съдебно заседание пред СРС и АССГ, вкл. фактическата и правна сложност на делото.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2529/05.07.2026 г., постановено по административнонаказателно дело 20261110205969/2026 г. по описа на Софийския районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №СО-ЗУО-Ю-25-19-261 от 03.03.2026 г., издадено от заместник-кмета на Столичната община, Направление „Околна среда“, с което на „Декатлон България“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 800 евро за извършено нарушение на чл.134, ал.1, т.1 вр. чл.157, ал.4 от Закона за управление на отпадъците.

ОСЪЖДА Столичната община, да заплати на „Декатлон България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], сумата от 132.94 евро сто тридесет и две евро и деветдесет и четири евроцента, юрисконсултско възнаграждение .

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: